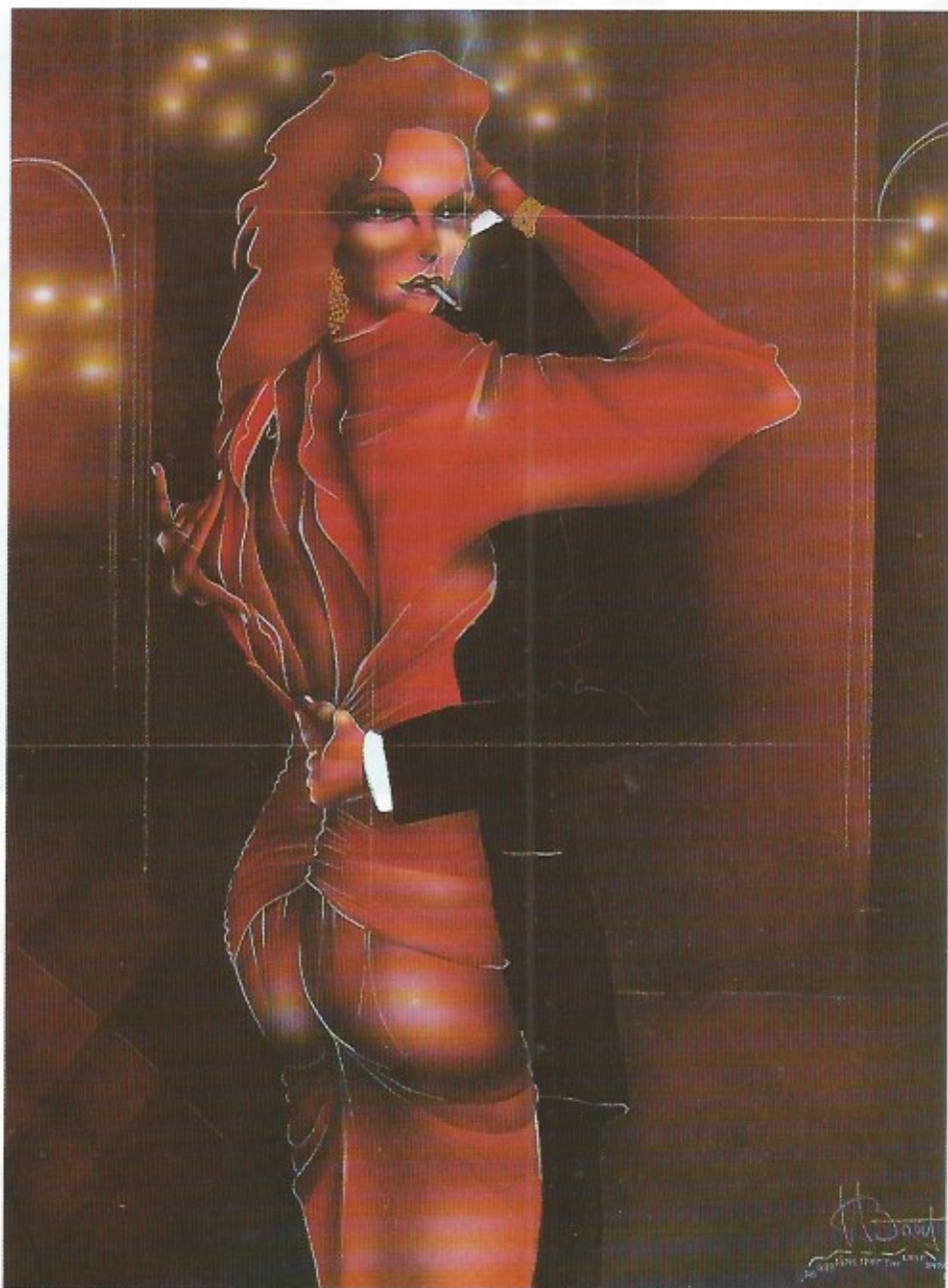

A ROOM WITH A NICE VIEW

NAAR AANLEIDING VAN HERMAN BAERT

Het werk van Herman Baert moet men zelf gezien en dus zelf beoordeeld hebben. Dit is een elementaire voorwaarde om de kunst van deze schilder-beeldhouwer op volle waarde te kunnen schatten. Men kan het alleen aanvaarden of afwijzen. Een kompromis kan hier niet gesloten worden. Een eerste konfrontatie met het werk van kunstenaar Baert is bepalend voor een verder zetten of ophouden met deze relatie. Baert schildert 'erotiek' en dat blijft in onze hypocriete samenleving nog steeds niet zo evident. Wie zich de moeite getroost de kunstwereld van Herman Baert binnen te stappen zal ontdekken dat het hier om veel meer gaat dan gepolijst vrouwelijk naakt. Het werk van Baert bezit de kracht te blijven intrigeren en fascineren.

Over het werk van Herman Baert schreef de kunstcritikus Stéphan Rey in Echo de la Bourse.

«Herman BAERT is een Vlaamse tekenaar en keramieker, die zijn talent de laatste jaren duidelijk bevestigd heeft en waarvan het werk zich opdringt door een vreemde ernst die voortspruit uit een erotiek, verheven tot de waardigheid van het metafysische.»

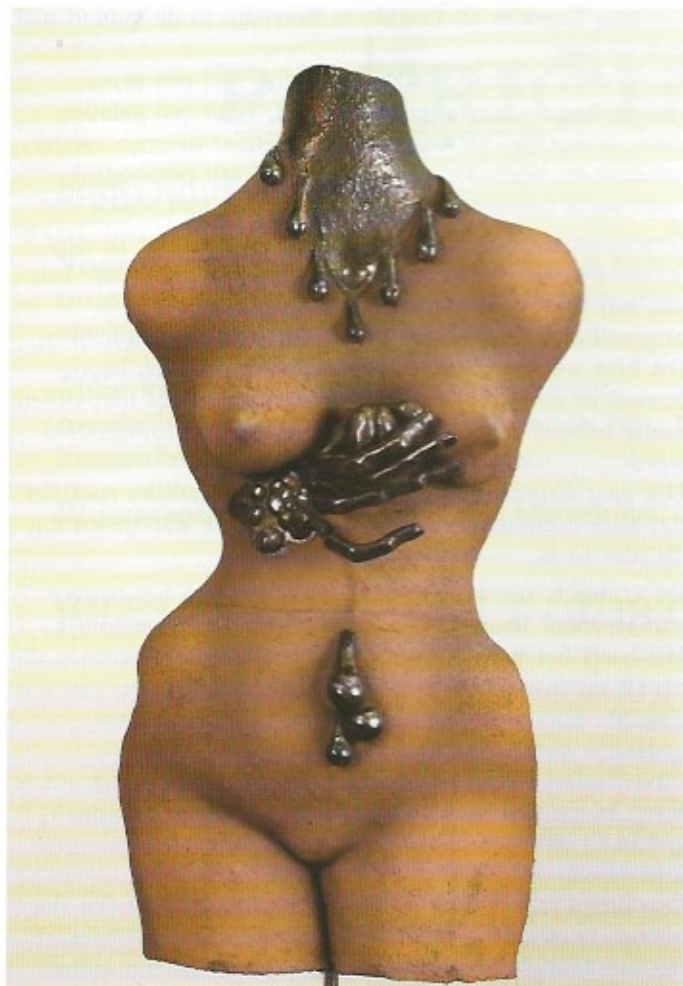
In zijn inleiding tot een recente map met litho's van Herman BAERT, zegt R.H. Marijnissen zeer terecht dat de lectuur van de beelden van de artiest voor elk van ons 'zo vanzelfsprekend als deze van de letters van het alfabet' is.

'Daar echter', zegt hij, 'houdt elke vergelijking op. Daar begint de interpretatie - een interpretatie die noodgedwongen subjectief en persoonlijk is.'

De kunst van Herman BAERT (naast de perfectie van

zijn zegkracht en de gedurfde schikking van zijn onderwerp) bestaat vooral in de gave die hij bezit om te vergoddelijken, om door het een of ander symbool, deze of gene zinspeling, het geheime raderwerk van de verbeelding van de kijker op gang te brengen. De vrouw staat zeker in het middelpunt van de enigszins duistere bekeringen die hij ons voorspiegelt, maar hij tekent enkel, en zeer doeltreffend, kledingstukken, een rok, een vest, of andere elementen uit de geheimzinnigheid van de gaderobe. Niets van dit alles is banaal of van slechte smaak. Intelligent, werkzaam, cerebraal, maar sprankelend van gezondheid, prijkt Herman BAERT reeds tussen de groten.»

Over Herman Baert schreef Jaak Brouwers onder de titel EROTICUS HERMAN BAERT. «Reeds bij een eerste contact met dit werk ontstaan heelwat vragen, zowel wat betreft de bedoeling als de afkomst en ontwikkeling van

deze overwegend erotische taferelen. Wel kan men hierbij verwijzen naar een plastische traditie en naar jongere voorbeelden als Hans Bellmer, Georges Balthus en Leonor Fini, die al evenmin kunnen bogen op een grote populariteit. Slechts gewaardeerd in kringen, waar de taboes voldoende werden doorbroken of opgeheven, ondergaan ook de werken van Herman Baert hetzelfde lot.

In wezen behoort hij tot de «soft generation» en zijn werk draagt er de sporen van. Innerlijk is het verwant met de hippe bewegingen en enermate schatplichtig aan de Jugendstil, wat vooral tot uiting komt bij de wat zoeterig maniëristische uitvoering der tekeningen.

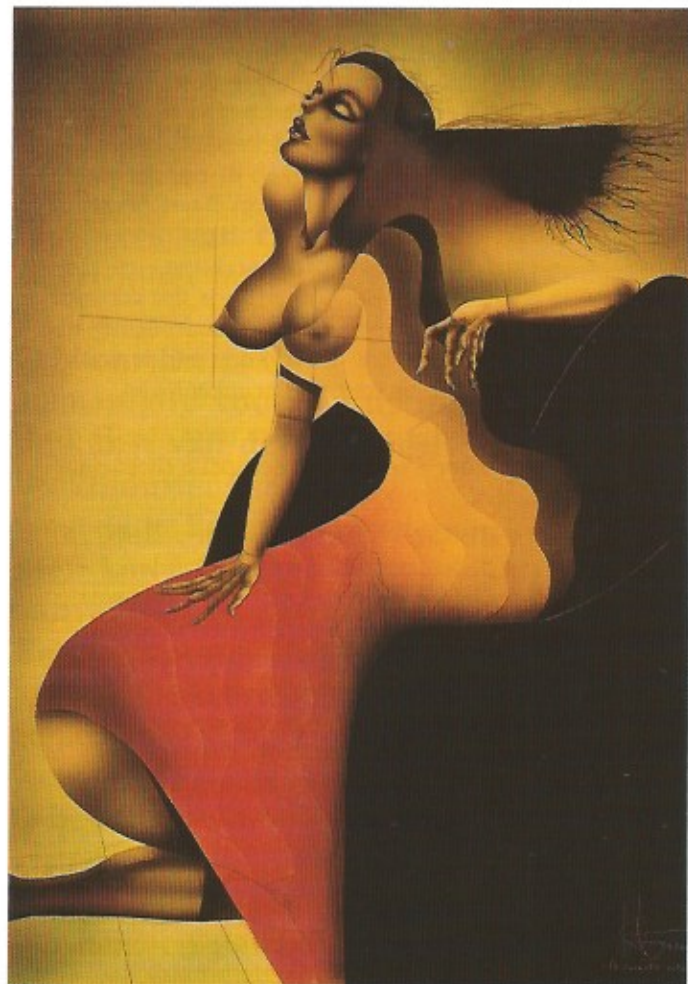
Een duidelijke en tevens zeer bondige tekst over H. Baert werd geschreven door Freddy Vandecapelle (licenciaat kunstgeschiedenis).

«Het werk van HERMAN BAERT wordt volledig in beslag genomen door de naakte vrouw. De idee VROUW, haar zijn en worden, heeft een lange weg afgelegd in zijn verstandelijk denken en emotionele betrokkenheid. Zijn ragfijn lijnenspel, zijn contouren, zijn subtiele achtergronden verlevendigen het beeld vrouw. Zij verschijnt ons steeds in wisselende gedaanten en zijswijzen: eenzaam, vreugdevol, respectvol, uitdagend en verleidelijk. Maar steeds met een vleugje mysterie: ongrijpbaar, visionair, vastgeankerd in haar eigen deformatie.

Zijn thematiek, houdingen, subtiele gebaren, put hij uit zijn fantasie-ervaringen met DE vrouw. Zijn beelden zijn een inkarnatie van het vrouw-zijn en vrouw-worden. Een vrouw die bij de eerste aanblik esthetisch mooi is en ons doet denken aan de sensueel mooie vrouw van de popkunstenaars. Zij vertegenwoordigt een visie op de moderne vrouw: geen traag voortbewegende mannequin, maar een vrouw die bewust meewerkt aan de totstandkoming van een nieuw vrouwentype: de sportieve vrouw met getrainde spieren, lenig, breed geschouderd, smal middel. Het gaat bij haar om de kracht die zo'n recht-van-lijf-en-leden-vrouw uitstraalt, niet om bepaalde fysieke kenmerken. Een vrouw die met het aanvaarden van een nieuwe positieve grondhouding gestalte geeft aan een nieuw wezen en afscheid neemt van het oude leven.

Ze is soms dromerig, afwezig, misprijzend neerkijkend op het voyeurisme van de toeschouwer, maar toch fier om haar mooi lichaam. Eenzaam in haar omsluitende ovale ruimte, waardoor de indruk van het mysterieuze, soms bizarre effect nog vergroot wordt. Een vrouw die omwille van haar schoonheid begerendwaardig wordt. Daarnaast zien we de vrouw verschijnen als een anima-wezen: een subtiel, geraffineerd wezen dat de toeschouwer tot een harde confrontatie dwingt met de vrouw als uitdagend verleidelijk lustobjekt. Maar diezelfde vrouw schijnt er plezier aan te beleven dat zij met haar lichaam, haar soms geaccentueerde erogene zones, haar uitdagende, sommigen noemen het provocerende houdingen, de toeschouwer kan uitdagen. In deze soms erotische benadering zit echter nergens enige agressiviteit. Deze dualiteit, de esthetisch mooie vrouw en de vrouw als symbool van uitdaging is de rode draad doorheen het werk van Herman Baert. Zijn kunst is een weegschaal: beide extreme visies houden elkaar in evenwicht, waardoor de werkelijkheid in ere hersteld wordt.

Tot slot citeren we hier nogmaals Hugo Brutin ter gelegenheid van de inleiding van de tentoonstelling

Herman Baert in Di Coylde te Beernem in de maand mei van dit jaar.

«Zijn werk is persoonlijk, geeft blijk van een grote verbeelding, is schitterend getekend, bezit een geladen sfeer, is sierlijk, verradt een kunstenaar die zijn métier beheerst en bestrijkt een thematiek die mij persoonlijk boeit en ik neem aan dat ik op dat vlak niet alleen sta. Daarnaast is het niet onbelangrijk te weten dat ik zijn tekeningen en gouaches sinds meer dan twintig jaar ken wat mij op zijn minst in staat stelt omtrent zijn originaliteit een uitgesproken positief oordeel te hebben. Dit lijkt wel een pleidooi en dat is het ook een beetje hoewel de meesten onder U dat soort pleidooi niet zullen nodig hebben om te waarderen wat hier tentoongesteld wordt.

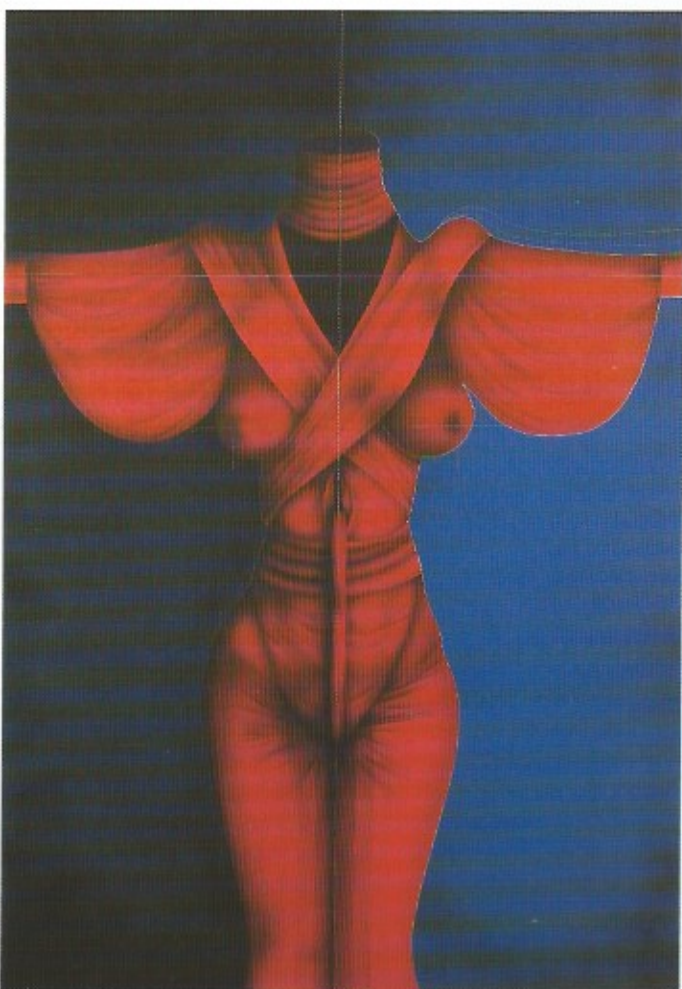
Het gaat natuurlijk over de vrouw, dat sierlijke roofdier dat alles domineert en dan nog de indruk kan geven dat dit niet zo is.

De vrouw is steeds een geliefkoosd thema in het oeuvre van Herman Baert, ongeveer zijn enig thema eigenlijk. Hij heeft het behandeld als een structuur van vormen die op elkaar inspelen, als aanleiding tot het creëren van een elegante golvende lijn, als de vorm waarachter een gedachte steekt, als object van verlangens, als obsessie gegeven dat de kunstenaar toelaat zich uit te leven en de man zich te affirmeren, kleur te bekennen, spontaan en open te zijn waar andere problemen kultiveren.

Opvallend in het werk van Herman Baert is het feit dat achter de zichtbare realiteit, achter het op geraffineerde manier geschilderde en getekende personage een andere aanwezigheid, een andere thematiek zichtbaar of voelbaar wordt. Het mannelijke wezen, de tegenhanger is aanwezig maar niet helemaal zichtbaar, men kan zijn gebarentaal raden maar men ziet ze niet. Indien men het nog niet wist, dan begint men stilaan te vermoeden dat de kunstenaar niet alleen zijn thematiek aanwendt om zijn grafische en tekenkundige superioriteit uit te buiten en aan te tonen, maar dat hij ook, net zoals Bellmer trouwens naar wie hij vaak verwijst, een steeds herhaalde ode brengt aan de inkarnatie van misterie die tevens een bouwwerk is, een structuur van golvende vormen die schitterend in elkaar passen of met symboliek geladen zijn.

Die symboliek is in zo grote mate belangrijk in het totale oeuvre van Herman Baert dat zij een soort taal geworden is die de kunstenaar langzaam heeft opgebouwd en die hem eigen is, zijn unieke taal waarin het raffinement domineert, de welsprekende vorm van de handen verbaast, de technische vaardigheid frappeert, de gedachte die ons allen bezighoudt of in het ergste geval even beroert op briljante en directe manier vertolkt wordt.

Ik heb de indruk dat het werk van Herman Baert is uitgegroeid tot een overtuigend en overtuigd mediteren omtrent het menselijke wezen en zijn fundamentele drijfveren.»

Herman Baert, geboren te Roeselare, 1941, autodidact, maakt keramiek en kleisculpturen, tekeningen, akwarellen, gouaches, litho's, gravures en juwelen.